

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **O. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2014, č. j. MV-102994-3/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2014, č. j. 6 A 162/2014 – 14,

t a k t o :

- I. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 – 28, **se zrušuje.**
- II. Kasační stížnost **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2014, č. j. MV-102994-3/SO-2014.

K výroku I.:

[2] Stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek s podáním kasační stížnosti, ačkoli podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost a jeho poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti; tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[3] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 19. 9. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 - 11, vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Stěžovatelka byla rovněž řádně poučena, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě uhrazen, soud řízení zastaví. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 23. 9. 2014 vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, neboť nebyla doručujícím orgánem zastižena (§ 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.).

[4] Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě uhrazen, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 10. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 – 28, řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil. Současně rozhodl o nákladech řízení. Písemnost obsahující uvedené usnesení se považovala za doručenou stěžovatelce posledním dnem lhůty 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí a stěžovatelka si ji nevyzvedla (§ 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.), tj. 23. 10. 2014.

[5] Nejvyšší správní soud následně zjistil, že stěžovatelka dne 15. 10. 2014 zaplatila soudní poplatek v plné výši, a to připsáním na účet Nejvyššího správního soudu vedený u České národní banky.

[6] Dle ustanovení § 9 odst. 7 věty první zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení.

[7] Otázkou, kdy přesně nabývá usnesení právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 – 172 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž dospěl k závěru, že rozhodnutí právní moci nabývá teprve uplynutím posledního okamžiku dne, v němž bylo doručeno.

[8] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 – 28, doručené stěžovatelce fikcí dne 23. 10. 2014, jímž bylo v dané věci zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, tedy nabylo právní moci posledním okamžikem dne 23. 10. 2014. Před tímto okamžikem ovšem došlo k zaplacení soudního poplatku, neboť dne 15. 10. 2014 byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu vedený u České národní banky, tedy před tím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

[9] Jelikož v posuzované věci nastaly předpoklady pro postup podle ustanovení § 9 odst. 7, věty první, zákona o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud své usnesení ze dne 9. 10. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 – 28, zrušil.

K výroku II.:

[10] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[11] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 19. 9. 2014, č. j. 9 Azs 251/2014 – 11, stěžovatelku vyzval k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. buďto předložením plné moci udělené jí advokátovi nebo předložením dokladu o jejím vysokoškolském právnickém vzdělání. Ke splnění této povinnosti jí stanovil lhůtu 1 týdne. Stěžovatelka byla zároveň poučena, jaké procesní následky bude mít nesplnění této povinnosti, tj. že podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud kasační stížnost odmítne, nebudou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek bude neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebude odstraněn, a nebude proto v řízení možné pokračovat.

[12] Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 23. 9. 2014 vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, neboť nebyla doručujícím orgánem zastížena (§ 50 odst. 1 zákona

č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Soudem stanovená lhůta uplynula dne 30. 9. 2014, avšak na výzvu ke splnění podmínky povinného zastoupení pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nebylo žádným způsobem reagováno.

[13] Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nejsou splněny podmínky pro projednání kasační stížnosti, a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto nelze v řízení pokračovat.

[14] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu